

at den Sag som under Overvejelse. I Slutningen af 1892 modtog jeg nemlig et Andragende fra Esbjerg og Hjerting Fiskeriforeninger tilligemed en Del andre Fiskeriforeninger om, at der maatte blive gjort noget i denne Henseende. Jeg anerkender, som sagt, at der kan ske noget, men paa den anden Side er det aldeles nødvendigt, før man gør noget, at man har Sikkerhed for at have det Materiel, der er fornødent for at kunne holde Belysningen, der maa ske med Lystønder, ordentlig vedlige, saa at man har Midler til, naar de stufes, at tænde dem straks, eller naar de komme i Drift at bringe dem paa Blads. Har man ikke det, er man udfat for at gøre mere Ulykke end Gavn, naar et Skib eller et Fartøj gaar derind i Tillid til, at Iyrene ere der, og der saa ingen er. Det er altsaa strengt nødvendigt at have et saadant Materiel, og jeg henvendte mig til Trafikministeriet eller rettere Vandbygningdirektionen, der har en Del Materiel, og forhørte mig, om de vare i Stand til at gøre det fuldt forsvaerlig. De sagde nej; de skulde gøre deres bedste, men det var ikke til at stole paa, da det er langt fra Esbjerg, at disse Fyrtønder skulde lægges. Jeg gif da en anden Vej, idet jeg nemlig her i Tinget stillede Forlangende om at saa et Skib til at stationere hele Aaret rundt i Nærheden af Esbjerg, som foruden at have denne Bestilling tillige kunde overtage Belysningen og Forhyningen af de to Fyrtøbe, der ligge derude, og endelig hele Aaret rundt overtage Fiskeriinspektionen ved Esbjerg, hvorved man kunde spare det Skib, der nu gaar der. Det ny Skib skulde indrettes fuldstændig som Bagerdamper, saa at det kunde tumle med det forfællige Materiel, tage Lystønder om Bord, bringe dem ud igen o. s. v. Dette eller en lignende Foranstaltning, antog jeg, maatte være nødvendig, før det var forsvaerlig at lægge Lystønder ud der. Det var i 1894—95, at jeg stillede Forslag om et saadant Skib. For at det skulde være tilstrækkeligt til at optage saadanne Lystønder, maatte det være temmelig stort; det maatte være en Del større end Fyrspektionsfletbet „Grøbe“, dog ikke meget; men da det er muligt, at disse Lystønder maa gøres noget større end de i Rattegattet, maa det være noget større end det andet Skib. Det var altsaa en temmelig dyr Foranstaltning, men jeg gæntager, at denne Foranstaltning ingenlunde var alene til dette, men tillige væsentlig skulde tjene Fiskeriinspektionen. Denne Bevilling blev, som sagt, ikke givet, men forinden en saadan Bevilling gives, eller man paa anden Maade kan saa tilstrækkeligt

Materiel til Belysning, kan man ikke iværksætte den omhandlede Belysning. Jeg indrømmer, at denne er af væsentlig Betydning; men naar man ønsker at gøre, hvad man kan for Trafikken paa Esbjerg, mener jeg, at man bør gøre noget ret rigeligt for at komme til denne Foranstaltning. Jeg skal, saa snart det er muligt, gøre mit dertil.

Finansministeren (Lüttichau): Der er jo under de foregaaende Dages Finanslovsbehandling ikke røkket væsentlig ved det finansielle Grundlag, hvorpaa Finanslovsforslaget kan siges at hvile. Det var jo egentlig kun under den første Dag af Finanslovsbehandlingen, at adskillige — om jeg maa betegne dem saa — Hovedtalere, eller jeg kunde ogsaa sige Ledere af de forskellige Grupper i denne Sal, udtalte sig om vore Finansforhold i større Almindelighed. Den første Taler var det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (S. C. Christensen), og han pegede væsentlig paa de forskellige Kommissioner, til hvilke Arbejderne vare betroede for en fjernere Fremtid. Deri ligger allerede, at Lovene, ogsaa i Retninger, som i høj Grad vedrøre Finansvæsenet, først ville komme frem i en fjernere Fremtid og altsaa ikke direkte berøre det Finansaar, hvormed vi her beskæftige os, nemlig Finansaaret 1896—97. Skulde det, om end kun i løbere Forstand, kunne siges, at disse Kommissioners Arbejde have finansiell Indflydelse paa det kommende Finansaar, saa kan det dog nærmest kun gælde de Udgifter, Kommissionerne medføre. Herom har min Kollega, Justitsministeren, nylig oplyst, at Processkommissionen ikke koster Penge, i alt Fald ikke til Diæter. Jeg kan ikke sige det samme om Soldatkommissionen. Det vil være det høje Ting bekendt, at der til sammes Udgifter er anslaaet en Sum af 15,000 Kr. Jeg kan allerede nu udtale, at denne Sum langt fra vil staa til; ved Siden deraf kan jeg ogsaa med Glæde udtale, at efter min fulde Overbevisning arbejdes der ikke blot med stor Iyer, men ogsaa paa en saa hensigtsmæssig Maade, at, efter det Syn, som jeg har paa Kommissionens Arbejder og Betræbellser, det mulig overskridende Pengebeløb til Udgifternes Afholdelse ogsaa vil kunne siges at gøre sin fulde Nytte. — Der var samme Dag et andet æret Medlem, det ærede Medlem for Preøsts Amts 6te Valgkreds (Wojfen), der gav en Belysning af Finanslovsforslaget, og det forekommer mig, at dette ærede Medlem maatte kunde betegnes som den, der saa temmelig lyst paa Lovforslaget i finansiell Retning. Dette mit Syn paa hans Udtalelser er dog nærmest knyttet til